

בעוזהש"ת

ספר

הערב רב בימות המשיח

חלק נ'

בו יכואר:

א. המבשולות הגדולות שייעשו מנהיגי הערב רב
לפני הגאולה, המנהיגים האלו ישלטו חמשה
במיינם (סימנים נג"ע ר"ע) ויבנו בתיהם בנסיות, רק
כדי להתגבר בבר על העם. ב. הסימן של צדיק
אמת? ג. ימות המשיח: הסימנים לדור

עקבתא דמשיחא



יוצא לאור על ידי

הוועאת אמונה - ברוקלין י"ז

שנת תשס"ב לפ"ק

הערב רב

בימות המשיח

חלק ג'

שער הגאולה

אימתי יבוא הגואל?

אמרו ישראל לפני הקדוש ברוך הוא: אימתי יבוא הגואל? -
לכשירדו לירידה התחתונה, אותה שעה אני גואל
אתכם...

(ליקוט שמעוני)

הפחות יתנו עיניו בגודל ממן

ונוטן הפחות את עיניו, במני שהוא גדול ממן, ואומר לו: אף
על פי שאתה אומר כהלה ואני אין אני אומר כהלה,
יעברו דבריך ויתקימו דבריך, אפילו כל העולם יחרב.

מעמידם של הגודלים בדור

לפנֵי בוא המשיח יראו הגודלים כך: כל מה שבחתם להרבות
כבד עצם וביתם, ולהוריש מלכתו לבניו עד עולם,
כבד שמיים אצל طفل דעתל, עושים שדוכים מכל חטא עמי,
סומכים על עצם ועל יחוסם, ומיאמר להם מה תעשה.
לבסוף - יבטלו, והיו כלל היו. זהו הבירור בימות המשיח.

רפ' שכר פרשת חקkt - פרק ל"ח ועונש

וכן מובא בתוספות בן יהיאל: מלכים אלו ומאנ מלכי רבען אשר כל מחשבתם להרבות כבוד עצמן וכבוד ביתם... ונוטן הפחות עיניו, למי שגדול ממנו, עם קנאה ותואה וכבוד שליהם, להשיג יותר ויותר, וכבוד עצמן דורשים, ולא לטובות ישראל, כי כבודם עיקר, וכבוד שמים بعد עם ונהלתם לדירוש - הוא טפל אצלם, וטפל דעתך, וגם תורתם... הוא אצלם לתכליות גדולות ולנצחנות לגדל עצם על חברם בגאוותם...

וכן ראה ברוח הקודש המعتمد בדורות האחוריים קודם ביאת הגואל. גדולים הם كانوا, וכאשר הם בתקפים, מי אמר להם מה תעשו... איפלו כל העולם כולם יחרב על ידי דרך הגויים הזה, מה אכפת ליה. אחרי כי הוא رب ושבט המשלים ביזו, כי הוא במרומי קשת, ומידעתו להוריש ממלכתו גם לבניו כן עד עולם... או חרב - משלון חרובן, כי נחרבו בגשמיות או ברוחניות ונחפכו לזרים... וסומכים עצמן על יהוסם וכח תורתם, ולצרכם גם חיצוניות עמם לורעיהם, והם בוטחים בעצמן זהה, עד כי עברו ובטלו והוא כלל היו, וכן עם שודדים וחתנים كانوا מכל חטאיהם, עד כי יתמו חטאיהם מן הארץ... להודיע כי כן הוא הבורר מעמד הדור מן ימות המשיח.

(הגאון הקדוש בעל "לב העברי" זצ"ל)

הערב רב שליטים על ישראל

הראשים על ישראל יהיו בכל אחר ואתר - הערב רב, וכל יראי השם יהיו בצער ובזוחק תחתם - מהה יהיו הדיניין ויקבלו שוחד, ותملא הארץ חמס מפניהם.

הירעה מהימנא" מביא (בפרשנת נשא דף קכ"ו), וזה לשונו: ואני חשיב בעינייהו בין ערב רב רשייא ככלב מת דסרח בגיןיהו, דחכמת סופרים תשכח בגיןיהו בכל קרתא וקרתא ובכל אתר דישראל מפוזרין בין מלכוון ואתחדרו אנון ערב רב רעהן על ישראל עאנא דקדושא בריך היא דאתמר בהו

שכ' פרשת חקת - פרק ל"ח ועוגש רפא

(יחזקאל ליד ל"א) : "וְאַתָּן צָאַנִי וְצָאֵן מֶרְעֵתִי אָדָם אַתֶּם", ולית לנו יכולת למבוד טיבנו עם תלמיד חכם ואנשי חיל ויראי חטא מסווגים מעיר לעיר ולא יחוינו, ומהרימין ערב רב בינייהו ולא יהבין לנו באתרין סגיאון, אלא דבר קצוב דלא יהא תקומה לנפילו דלהון, ואפfilו חי שעה, וכל חכמים ואנשי חיל ויראי חטא בצערא בדחקא ביגונא חשיבין ככלבים, בניהם המsoleאים בפז, איך נחשבו לנבלין חרש בראש כל חוץות? דלא אשכחו אכסניה בינייהו, ואנון ערב רב אנו עתירין בשולוח בחדווא بلا צערא بلا יגונא כלל, גולניין מרוי שוחד דanon דיןין רישי עמא "כִּי מְלֹאת הָאָרֶץ חַמֵּס מִפְנִימָה" (בראשית ז' ג'), עליהם אמר (איכה א' ח) : "הִיוּ צָרִיה לְרָאשׁ..."

הערב רב ורמאים כנחים ועקרבים

מובא עד ב"רעה מהימנא" : רמאים כנחים ועקרבים דעקרין ملي דרבנן, ודינין לשקרא. עליהו אמרו (איכה א') : "הִיוּ צָרִיה לְרָאשׁ". נאמר (שמות ב') : "וַיַּרְא כִּי אֵין איש" - דישראל באלו רשייעא ערב רב, ודא בסוף גלוואת.

אין דור האחרון מתקיים אלא בהבל פיהם של תנוקות של בית רבן
באotta שעיה בכיה ר' עקיבא, אמר לו : "על מה קא בכויתו?"
 אמר לו : "אווי לדור שיהיו יתומים ממק"י" אמר לו :
 "אל תאמר כך, אלא וי לדור, שייהיו יתומים בלי אב, בלי חכם
 מורה ובלא תלמיד הוגה, וימים יבואו, שכל הדור יהיו חצופים
 ועיי פנים ותשתחח תורה ואין דורש ואין מבקש, והמתעורר
 ליבו בתורה יהיה נבזה וחדל אישים. ווי לדרא ההוא כד ייתי
 ההוא דרא". אמר לו : "ליית דרא ההוא מתקיים אלא בהבל
 פיהם של תנוקות של בית רבן, כד אנון רכיכין בלבד, וכד אנון
 קשיין אוריתיא משתכחת מנהוּן".

(מדרש הנעלם שבזוהר חדש פרשת בראשית)

הערב רב

1

רְפָבּ שָׁכָר פִּרְשַׁת חֲקַת - פֶּרֶק לֵיכָה וְעֹונֵש

וי לדור, שלא ידעו להיכן לפנות!

שם נאמר: אבל כי לדרא כד רעיין לא משתכחין וענא סאטן
[והצאן סוטה] ואזLIN ולא ידעין لأن אתר אזלי לא לימינא
ולא לשמאלא.

(מדרש הנעלם שבזוהר חדש פירש ויקרא)

דור שלא יהיה להם מגן

וזמין עלמא דלא ישתחח מאן דיגן עלייהו וכל אנפין חכיפין
ישתחחון בין לעילא בין לחתא... זומניין בני עלמא
דצוחין ולית מאן דישג עלייהו, יהדרן רישא לכל טורי
עלמא ולא יתובון באסותא... ואשתכח בינייהו (ויקרא ע"א א')
ספר תורה דלא משתקר...

(מדרש הנעלם שבזוהר חדש פירש ויחי)

**וי למי שימצא בעת בוא הגאולה, ואשרி מי
שימצא באotta שעה כשר ביהדותו**

איתא בזוהר הקדוש (שמות ז): זקף רבי שמעון ידיו ובכה
ואמר: כי מאן דיזדמן בההוא זמנה, זוכה חולקה
מאן דיזדמן וישתחח בההוא זמנה... זוכה מאן דיזדמן
ישתחח בההוא זמנה, בגין דזהו דיתקיים בההוא זמנה
במהימנותא, זוכה לההוא נהירו דחדוה דמלכא...

**בעקבותא דמשיחא מלחמות יתעוררו בעולם
וצרות תבאנה בצרורות**

מובא בזוהר חדש: אמר רבי חזקיה לרבי יוסף: בוא ואראה
לך דכך הוא גאולתן של ישראל, בעוד דינהר להון
שמשא דגאולתא יתי להון עקא בתר עקא וקדורתא בתר
קדורתא, עד דאנון בה ינחר לעליהון נהורה דקדושא בריך
הוא... ובזמןא ההוא מלחמות יתעוררו בעולם, גוי בגוי ועיר
בעיר, וצרות רבות יתחדרו על שונאיםם של ישראל, עד

שכר פרשת חקת - פרק לי"ח ועונש רפג

שיקדרו פניהם כשלוי הקדרה, ואחר כך מתגלה עליהם גאולתן מתוק שאגת לחץ ודחקס...

שער הצענלוות

הפריצות בדור האחרון

שמעתי מהרי"ז מרגליות זצ"ל, ששמע מכבוד קדושת מורו ורבו הרבינו מאירנו זצוק"ל, ששמע מכבוד קדושת אדמור"ר הרב הצדיק הקדוש אליעזר מזרעקוב זצוק"ל, שהיה פעם אחת עם אביו הקדוש הרב מרפאשץ זצוק"ל אצל החוזה מלובלין, ובשבת קודש באמצע השולחן סגר הרב מלובלין את עיניו זמן רב והתאננה מאד מאד, ואמר לו אביו הרב מרפאשץ: "אליעזר, אל תסיח דעתך עכשו ושים לבך אל הרב מלובלין, מה שיאמר עכשו", והרבבי מלובלין פתח עיניו הקדשות ובאנחות גדלות אמר:

"לבעל שם טוב הקדוש, זכוינו יגון עליינו, היה פעם עלית נשמה, וכשחזר אמר להחבריא: דעו כי ראייתי בשםים, שעומדים מלאכים ובונים סיר גדול ורחב מאד, ושאל מלאך אחד: 'מה זה הסיר הגדל והרחב הזה?' המלאך הגיביו עד למעלה מן הסיר ואמר לו: 'מה יש בפנים?' וראה שהסיר מלא ידיים ורגלים, והמלאך אמר לו:

'דע כי קרוב לימות המשיח ירדו לעולם התחתון נשמות של דור הפלגה [מניות וכפירה] ודור המבול [פריצות של נשים שהידים והרגלים ערומות], ועborות בונה אני עתה זה הסיר לירד אותם לגיהנום. במיוחד עבר לבשל בסיר הזה אלו הידים והרגלים שלחים'."

וסייעם החוזה מלובלין: "הנה הבעל שם טוב הקדוש ראה זה

רפָד שְׁכָר פִּרְשַׁת חֲקַת - פָּרָק ל'יח ועונש

החזון בהעלם, ואנו רואים זאת בגלוי בחוש הראות, כיצד עתה מתחילות לירד נשמות אלו לזה העולם". סיים ואמר: "יה' ירחם עליינו ועל כל ישראל, שיוכלו לעמוד בנסיבות הגודלים והנוראים האלה בעולם". כן היה רצון אמן. (אוצר הספרים להרבה ר' צבי מושקוביץ חלק ד' אות י"ב)

שער הגאולה

האפיקורסוט תתגבר בעולם

אפיקורסוט גדולה תרד לעולם בשביל נסיוון. אוי, איך יכולו אנשים מועטים לעמוד נגד כל העולם? זה יהיה הבורר האחרון. הודיע זאת מוקדם להיות למשיב נפש להח席רים.

זה לשון ספר "שיחות הרין": פעם אחית אמר מורהין לאחד: אגלה לך סוד, שתהיה אפיקורסוט גדולה בעולם... אך אני מגלה זאת כדי שיתחזקו יותר, כייראו שדברו מזה מוקדם... אוי! איך יכולו לעמוד אנשים מועטים נגד כל העולם?... שעל זה התנהבו כל נביאנו בפרט דניאל, שאמר: "יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים" אך, אף על פי כן אנו כותבים כל זאת למען ידעו החפצים באמת ובאמונה הקדושה שכבר הודיע הוא, זכרונו לברכה, לנו את כל זאת מוקדם למען יהיה להם למשיב נפש חזק לבם בה' ובתורתו הקדושה...

גם מובא שם: הולך ונמשך אפיקורסוט גדול בעולם, ועל ידי שהודיע זאת מוקדם תהיה התחזקות גדולה להח席רים.

בן ספר כמה פעמים, שהולך ונמשך אפיקורסוט גדולה, בעוננותינו הרבנים, בעולם. אשרי מי שיחזיק עצמו באמונה באלו העיתים! ואמר: אף על פי שאינם מועיל כלל, מה שהוא מספר זאת, שתהיה אפיקורסוט בעולם, ושצריכין

שפר פרשת חקת - פרק ל"ח **ועונש** רפה

להתחזק כל אחד ואחד באמונה, כי אף על פי שהוא אומר זאת, אף על פי כן מתגברים האפיקורוסות והבלבולים, כי הלא גם דניאל וכיוצא הודיעו מוקדם, שקדום שיבוא משיח, יתבררו ויתלבנו ויצרפו ربם באמונה, ומפני שיזכה לעמוד בנסיון, ישאר קיים באמונתו, אשר לו! ויזכה לכל טוב המعتוד לבוא לנו, במהרה בימינו, אשר נבוא עליהם כל נביינו וחכמיינו מוקדם, ואם כן היה ראוי, שככל ישכיל ויהסס על עצמו, להשאר קיים חזק באמונתו, ולא יהיה לו עוד שום נסיון וצורך כלל, לאחר שכבר הודיעו זאת מוקדם, ובאמת, אף על פי כן למרות שהודיעו זאת מוקדם, אף על פי כן יהיה נסיון גדול ורבים ירשיעו, כמה שנאמר: "ויהרשו רשעים". אך אף על פי כן הודיעו זאת מוקדם בשבייל אותן מעת הchersim שיחזקו עצמן באמונתנו, ובוזאי תהינה להם מלחמות גדולות בדעתם, למען יהיה להם למשיב נפש והתחזקות והתאמצות יותר, כשיראו שכבר דברו מזה מוקדם.

לא יהיה אפילו אחד שיצעק על אמונה ווועל

בנוסף מובא ב"שיחות הר"ץ": בליל מצאי שבת של שבת תשובה שתת תק"ע לפ"ק כשדברו ממשיח, אז היה מפורסם, שאמרו שבשנה זו יבוא המשיח, דעתו לא היתה נטויה לזה, אמר שקדום שיבוא משיח, לא יהיה אחד שיצעק על אמונה כי כמו היום, עד שיהיה נחר גורנים נשקרים בלשונו ארמית "ראסין דיא קילילן" ולא יוועל, ומה שכתוב: "כל הנשאר בזכרון והנותר בירושלים קדוש יאמיר לו", ואמרו רבותינו, זכרונים לברכה, שיאמרו לפני הצדיקים "קדוש הוּא" כפשותו, כי בודאי הצדיקים ישיארו אז ויתחזקו ויישאו באמונתם הקדושה יהיו ראויים לומר לפניהם אפילו יותר מזה, מאחר שישאו קיימים באמונה, ולא יניחו עצם ליפול ולטעתו, חס וחילתה, אחר העולם. עוד אמר: אז יהיה כמה מפורסמים

רפו שכיר פרשת חקת - פרק ל"ח ועונש

ומנהיגים של שקר, ואין ספק שלא ימצא איז קבוץ כמוונו היום, שנמצאים כמו בני אדם, שמתגברים יחד וחפצים באמת לשם דבר ה'. אף על פי שהיוו אז אלו כשרים בדור, אך היו מפוזרים. המשיך ואמיר: כתוב זאת זכרון בספר, למען ידעו בימים הבאים, שכבר היה מי שידע זאת קודם, וידעו להתחזק באמונה בו יתברך ובצדיקו האמתיים.

(שיחות הר' ג)

העצה לעקבתא דמשיחא - אמירת תהילים

משל נפלא על עקבתא דמשיחא מובה מהרביה הקדוש הנזכר לעיל (מספר "מעשיות ומשלים"): בדור זה, שMBOL של אפיקורסוט יופץ בעולם, וכל שרי המלוכה יתפזרו, המלוכה תתקיים רק על ידי "התהילים" של יהודים פשוטים. הנה יתנו הכתיר בראשו של משיח.

ספר מוריינו הר' זכרונו לברכה: משל מלך, שהליך לצד חיות בעיר, והמלך נסע לבוש כאיש פשוט, ובאמצע פתאום ירד מטר גדול ממש, מבול מים, וכל שרי המלוכה נתפזרו אחד לאחד... המלך היה בסכנה גדולה וחפש מקום מפלט, עד שמצא בית כפרי אחד, והיה שם איש כפרי, לקח האיש את המלך והלבישו, נתן לו מהאוכל שלו "גריצ'"... הסיק את התנור, והניחו לישון על הי' פיעקליך'"... ובכל זאת כל צד היה ערב ומתווך למלך, שמעולם לא טעם טעם עבר כזה מפני שהוא עייף ויגע... בניתוחים השרי מלוכה חפשו את המלך, עד שהגיעו לשם ונוכחו לדעת שהמלך ישן. רצו שהמלך יחוור לביתו עמהם. אמר המלך לשרים: "כיוון שאתם לא הצלתם אותי, ופה טעמי טעם מתווך כזה, על כן הכספי יביא אותי בעגלה שלו, ובמלבושים האלו, והוא יושיב אותי על כסא המלוכה". סיים על כך רביינו, זכרונו לברכה: כאשר מובה, שבעקבות משיחא יהיה מבול [מ"ע ועת שיטע מיט אפיקורסוט], לא של מים רק של מ"ז, ויכסו כל ההרים הגבוהים ואפילו

שכר פרשת חקות - פרק ל"ח ועונש רפז

בארץ ישראל, שלא היה מבול, רק מחתמת שירד המבול בכח נתזו שם המימים [”דאס עס ווועט אריינשפֿרײַן אָפֿילּוּ אִין דֵי כְּשֻׁרַּע הָעֲרָצָרְעַיּוֹן“], עם חכਮות לא יוכלו ליתן עצה, וכל שורי המלוכה נתפزو וכל המלוכה לא תתחזק על עמדה [”וועט זיך נישט דערהאלטען אָרְעַיּוֹן“] רק על ידי פשוטי ישראל, שאומרים ”תהילים“ בפשיותו... על כן, כשיבוא משיח, הם יתנו את כתר המלוכה בראשו.
(נספח לספר כוכבי אור)

שער אהדרית הלימוד

ישמעאל – פרא אדם. ידו בכל ויד כל בו

כתיב בפרשת לך לך (בראשית טז י'ב): ”וְהִוא יְהִי פָּרָא אָדָם יָדו בְּכָל וִידָּה בְּבוֹ וְעַל פְּנֵי כָּל אֶחָיו יִשְׁכוֹן“

ותרגם אונקלוס: ”וְהִוא יְהִי מְרוֹוד בָּאָנָשָׁה הוּא יָהִי צָרִיךְ לְכָלָא, וְאַף כָּל בְּנֵי אָנָשָׁה יְהִוּן צָרִיכִין לְיהָ, וְעַל אַפִּי כָּל אֶחָוה יִשְׁרָאֵל“

ישמעאל - תחילת ניצח ואחר כך ינוצח

הכל שנאנין אותו ומתרגרין בו... ויהיו להם מלחמות עם כל העמים... שיינצח מתחילה כל הגויים ואחר כן ”יד כל בו“ - שנוצח בסוף...

בן דוד יצמח, כSHIPOL ישמעאל

כתיב בפרשת חי שרה (בראשית כ"ה י'ח): ”וַיִּשְׁכַּנּוּ מְחוּילָה עַד שׂוֹר אֲשֶׁר עַל פְּנֵי מִצְרָיִם בָּוָאָכָה אֲשֹׁוֹרָה עַל פְּנֵי כָּל אֶחָיו נָפְלָה“

כתב ”בעל הטורים“: ”על פְּנֵי כָּל אֶחָיו נָפְלָה וְסָמֵךְ לְיהָ

הערב רב

רפח שכר פרשת חקkt - פרק ל"ח וענש

"וалаה תולדות יצחק" - לומר, כSHIPOL ישמעאל באחרית הימים, אזי יצמח בן דוד שהוא מתולדות יצחק.
(בעל הטורים בראשית פרשה כיה פסוק י"ח)

אחרית ישמעאל - לאבדון

כתיב בפרשת בלק (במדבר פרק כ"ד פסוק כ"ז): "וצאים מיד כתפים וענו אשר וענו עבר וגו' והוא עדי אובד"

ירושלמי: ויפקון אוכלוסין סגיין בלברניה מן מדינטא רבתא ויצרפון עמהון לגיונין סגיין מן דרוםאי וישעבדון אטוריא ויצערון כל בני עבר נהרא וברם סופיהון דאלין ודאלין לאבדון יהוי ואובדנא עד לעלם.

(תרגום ירושלמי במודרב פרשה כ"ד פסוק כ"ז)

ביד מלך המשיח - כולם יפלו

מובא בתרגום "יונתן בן עוזיאל": וציצין יצטרחן במני זייןיא ויפקון באכלוסין סגיאיןמן לمبرניה ומארע אטלייא ויצרפון בלגיונין דיפקון מן קוסטנטיני ויצערון לאטוראי וישעבדון כל בניי דובר, ברם סופיהון דאלין ואליין למיפל ביד מלכא משיחא ויהוון עד עלמא לאובדנא.

מובא ב"פירוש יונתן": "ויפקון באוכלוסין סגיאיןמן לمبرניה", כן פירוש רשי' על וציז אדריך וברנא ربטי והן ספינות גדולות: "ומארע אטלייא" יש לפרש שזו אטלייא של יון, "דיפקון מן קוסטנטיני" זו של ישמעאל... "סופיהון דאלין ואליין למיפל ביד מלכא משיחא".

כעין זה עתיק מהזוהר הקדוש פרשת אמרו, וזה לשונו: "וואז זמיין בני ישמעאל לאתערא קרבא בעלמא ולאתכנשא בני אדום עליהו ויתעrown קרבא בהון, חד על ימא וחד על יבשה וחד סמיך לירושלים, ושליטין אלין באליין וארעה לא יתמסר לבני אדום בההוא זמנה יתרע עמא חד מסיפא עלמא על קרתייה ربטי ויגח בה קרבא גי ירחין ויתכנשון תמן

שכ' פרשת חקוק - פרק ל"ח ועונש רפט

עומmia ויפלון בידיו עד דיתכנסו כל בני אדם מכל סייפי
עלמא, וכדיין יתגזר הקדוש בריך הוא עליהו הדא הוא דכתיב:
"כי זבח לה' בבצרא", עד כאן מספר הזוהר.

עתידיין בני ישמעאל לעורר ג' מלחמות בעולם: אחת בים,
אחד ביבשה, ואחת סמוך לירושלים.

וזמינים בני ישמעאל לשלט בארץ קדישא מכלא זמנה
סגי... ואנו יעכון להו לבני ישראל לאtabא
לודכתיהם עד דישתלים ההוא זכותא דבני ישמעאל, זמינים
בני ישמעאל לאתערא קרבין תקייפן בעלמא ולאתכנסא בני
אדום עלייהו, ויתערו קרבא בהו חד על ימא וחוד על יבשתא
וחוד סמוך לירושלים.

(תרגום יונתן בן עוזיאל במדבר פרק כ"ד פסוק כ"ד)

שלוש מלחמות יערכו בני ישמעאל

מובא ב"פרק זרבי אליעזר הגדולי": ועוד היה רבי ישמעאל
אומר, שלוש מלחמות של מהומה עתידיים בני
ישמעאל לעשות בארץ אחרית הימים, שנאמר (ישעה כ"א):
"מפנוי חרבות נזדו ואין חרבות אלא מלחמות: אחד בעיר
בערב, שנאמר (שם): "מפנוי חרב נטושה", אחד בים, שנאמר
(שם): "מפנוי קשת דורכה", ואחד בCARD גזול שברומי שהוא
כבד משליהם, שנאמר (שם): "מפנוי כובד מלחמה" ומשם בן זוד
يצמח ויראה באבדן של רשעים, ומשם יבוא לארץ ישראל
שנאמר (ישעה ס"ג א'): "מי זה בא מאדום חמוץ בגדים זה הדור
בלבשו צועה ברוב כוחו..."

**המלחמה לפני שערי ירושלים תהיה המלחמה הצל נוראה
שהיתה אי פעם ורך הקדושים כמלכים יותר**

ואין פירוש מסברא, רק קבלה מקובלת אצלם מן הנביאים,
שהמלחמה הנוראה ביותר שהיתה בעולם תהיה ממש
לפני שערי ירושלים, בה יתקבצו כל האומות בעולם אחד

הערב רב

רכ שפר פרשת חקת - פרק ל'ח עונש

מהן לא נעדר, בצד אחד כל האומות המחזיקות ذات נצריות ובצד אחד כל האומות שאין מאמינות בדת זו, ומקובל שמות שרי הצבא מכל צד ואיזו אומה נצחית, ועל מלחמה זו ניבא בלעם באומרו: "אווי מי יחיה משומו קל" - שיבואו האומות בשבשים שם קל, ובדרך הטבע אין מנוס לחיים, ולא ישארו שם רק קדושים כמלכים, ועל זה נאמר (ישעיה ד' ג'): "זה גוטר בציון והנסאר בירושלים קדוש יאמיר לו כל הכתב לחיים בירושלים",ומי יעב לנפשו להיות מקדושים אלו שישארו בחיים.

(אבות על בניים בהקדמה)

מה יקרה בבוא המשיח?

והנה קודם בית המשיח, קודם שתתנער כניסה לישראל מעפרא, יתربו חבלין לידה, צער אחר צער,CDCתיב (דניאל י"ב): "זה עת ההיא יעמוד מיכאל השם הגדול העומד על בני עמק, והייתה עת צרה אשר לא נהיתה מהיות גוי עד העת ההיא, ובעת ההיא ימלט עמק כל הנמצא כתוב בספר". עוד (שם): "יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשו רשיים ולא יבינו כל הרשיים והמשכילים יביןו". כתיב (זכריה י"ג): "זה באתי את השלישית באש וצרפתים כצروف את הכסף ובחנותים כבחון את הזהב".

אמר רבי יוחנן - דור שבן דוד בא בו, תלמידי חכמים מהתמעטין, והשאר עיניהם כלות ביגון ואנחה, וצרות רבות וגוררות קשות מתחדשות, עד הראשונה פקודה פירוש רשיי: עד שלא כתבה צרה הראשונה, שנייה ממחרת לבוא. **תניא** רבי יהודה אומר - דור שבן דוד בא בו בית הוועד יהיה לונות והגיליל יחרב... **תניא** רבי נהורי אומר - דור שבן דוד בא בו, נערים ילבינו פנוי זקנים... **תניא** רבי נחמי אומר - דור שבן דוד בא בו, העוזות תרבה, והיווך יערות, והגפן יתנו פרי והיין ביוקר...

שבר פרשת חקת - פרק ל"ח ועונש רצא

(סנהדרין דף צ"ז ע"א)

אמר רבי יוחנן - אם רأית דור שמתמעט והולך חכה לו, שנאמר (שמואל ב' כ"ב): "ויאת עם עני תושיע". אמר רבי יוחנן: אם רأית דור שצורות רבות באותعلיו ננהר - חכה לו, שנאמר (ישעה נ"ט): "כי יבוא כנهر צר רוח ה' נססה בו", וסמיך ליה (שם) "ויבא לציון גואל". אמר ר' אין בן דוד בא, עד שתתפשט מלכות אדום על ישראל טי חדשם, שנאמר (מيكا ה): "ילכן יתנים עד עת يولדה ילדה ויתר אחיו ישבון על בני ישראל".

(סנהדרין צ"ח ע"א וע"ב)

אמר רבי זира, אמר רבי ירמיה בר אבא - דור שבן דוד בא, קטגוריא בתלמידי חכמים, כי אמריתה קמיה דشمואל אמר צרוּ אחר צרוֹף... תנוי רב יוסף בזוזי ובזוזי דבזוזי. פירוש רשוי: שלולים אחר שלולים.

(כתובות דף קי"ב ע"ב)

אם רأית מלכויות מתగרות אלו באלו, צפה לרגלו של משיח אמר רבי אלעזר בר אבינה - אם רأית מלכויות מתగרות אלו באלו, צפה לרגלו של משיח. תדע שכן, שהרי בימי אברהם, על ידי שנתגרו המלכויות אלו באלו, בא הגולה ל Abrraham.

(מדרש זבח פרשה מ"ב ס"ד)

הקידוש ברוך הוא מוציא את ישראל בקומה זקופה

"**מקים**" מעפר דלי" (שמואל א' ב') - אלו ישראל, שהיו משוקען בטיט ובלבנים במצרים, והוציאן הקדוש ברוך הוא בקומה זקופה, שנאמר ויקרא כ"ו: "ווארך אתכם בקומה זקופה", הו "מקים מעפר דלי". סיקוסים (פירוש מידח) נתן הקדוש ברוך הוא ליעקב ואמר לו (בראשית כ"ח): "ויהי זרעך כעפר הארץ" - כשהיגינו בניך עד עפר הארץ, אותה שעה יופרצת ימה וקדמה". הו "מקים מעפר דלי", ורוממן הקדוש

רצב שכר פרשת חקkt - פרק לי"ח ועונש

ברוך הוא על הכל, שנאמר (דברים כ"ח): **"וַיִּתְנַצֵּךְ ה' אֱלֹקִיךְ עָלָיוּן."**

(מדרש רבה שם פרשת בשלח פרשה כ"ה ס"ח)

אמרו ישראל לפני הקדוש ברוך הוא: ربונו של עולם!
אימתי אתה גואלינו? אמר להם: כשהתרדו לירידה
התחטונה, אותה שעה אני גואל אתכם, שנאמר (hoshe'u ב'):
"יונקצטו בני יהודה ובני ישראל ייחדו... ועלו מן הארץ". אמרו
בני קרח: בירידה התחטונה אנו, כמה דאת אמר (טהילים מ"ד):
"כי שחה לעפר נפשינו", מי כתיב אחריו (שם) - "קומה עזרתה
לנו", אמר להם הקדוש ברוך הוא: הכל מכם! כשם שהושנה
זהו מפרחת ולבה למעלה, אף אתם תעשו תשובה לפני ויהא
לבבכם מכוון למעלה כושונה הזאת, ואotta שעה אביא
הגואל, שנאמר: "אהיה כtel ישראל יפרח כושונה" ואימתי?
"כשיפרח כושונה", לכך נאמר: "למנצח על שושנים".

(מדרש תהילים מזמור מ"ה, ומובא זאת גם בליקות תהילים ס"י שם"ח)

בעקבות דמשיחא לשקר יהיה חן ולהבל - יופי

achi, אם תראו איש, שנוטה מדרך התורה הקדושה, שיש לו
חן אצל אנשים, אל תאמרו, שככל מי שאחוב למטה בידוע
שהוא אהוב למעלה. אל תאמרו כן, כי הוא מחמת שהאנשים
המה במדרגה פחותה, והמה מלוכדים, רחמן לצלן, בעונות
ופשעים, וכעל כן נחשכו עיני שכלם מלבוא אל האמת, ועל כן
הם נוטים יותר לשקר מלאמת, ומן הבול שם טוב הקדוש
ז"יע אמר: "שקר החן" – שבعقبותא דמשיחא יהיה לשקר חן,
ולהבל יהיה יופי... שהכל קוראים לו כן יعن לשקר הכל
מושכים... על כן הפלו תחניתכם לפני השם יתברך מעומקא
דביבא שיאיר עיניכם לבוא אל בחינת האמת... (ספר "אור הנר"
לחרב הקדוש מפרשיסחה זע"א).